

Népszokás vagy hit? II.

Húsvét hétfőn a Keszi házaspár, két kislányával vidéki rokonaihoz utazott. Keszi apuka a Trabanttal húga háza előtt parkolt. A locsolni járó fiatalok így hamar rájöttek, hogy két szép kislány jött a faluba. Hús perc múlva három legény meg is jelent a háznál.

Két fiú kezében kölnis üveg, a harmadikéban fűzfavesszőből összekötött virgács volt. Az első kettő locsolóverset, a harmadik fiú valami érthetetlen zagyvaságot mondott, és a vesszővel megcsapkodta a lányokat. A házigazdától pénzt és piros tojást kaptak, majd elsiettek.

– Hát ez meg mi volt? – sietett Keszi anyuka a konyhába, sógornőjét és annak lányát kérdezve.

– Sibálás! – hangzott a válasz.

– És mit mondott a harmadik fiú?

Erre nem akartak felelni, majd valami érthetetlen szöveget mondtak.

– Mondd lassabban, érthetőbben! – kérte Keszi anyuka, azután, amikor megértette, felkiáltott:

– Ó, hát ez egy varázsige?! A fiú azt hiszi, hogy elűzött egy rossz szellemet? „...hogyan tetűs meg bolhás ne légy!” Ezt ti miért engeditek meg? Mi nem állhatunk szóba szellemekkel! Démonok, azaz a sötétség lelkei azok, még ha esetleg jónak mutatkoznak is. Köztük és köztünk áthidalhatatlan szakadék tátong! Így írja az Ige (Lukács 16,26). Ezzel egyetértetek?

A rokonok nem adtak választ.

A hazaérkező Keszi család kislányai megkérdezték édesanyjukat:– Anyuka! Mi lesz most velünk? És mit gondol rólunk az Úr Jézus?

– Kislányaim! Ez engem is bánt. De annak örülök, hogy ez a kérdés van a szívetekben. Így most imában, az Úr Jézus jelenlétében megtagadjuk, elutasítjuk a Gonosz cselvetését, mellyel titeket akart a hatalma alá vonni. Azután megköszönjük, hogy értünk, szabadításunkért szenvedett, meghalt, de feltámadt és él! Kérjük Őt, védjen meg, ha ravaszul kísért a Sátán.

Imádkoztak, megkönnyebbültek és hamarosan újra vidámság töltötte be a házat.

Vera néni